

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

منية المرید

آداب مختص به معلم ۲

جلسه ۶۹

استاد بندانی نیشابوری

آداب مخصوص معلم:

قسم اول: آداب نفسانی

آداب نفسانی دوم: این است که علم را تحقیر نکند و آن را پیش نا اهلان نبرد و آن را در جایگاهی نبرد که منتسب به شاگرد است (شاگرد دنبال علم بیاید نه علم دنبال او) هرچقدر هم که شاگرد عظیم القدر باشد، بلکه باید علم را از اینگونه آسیبها حفظ نماید کما اینکه گذشتگان این کار را کرده اند که اخبار و داستان های آنها در مورد رفتارشان با خلفاء و سایرین بسیار زیاد و مشهور است.

زُهری اینگونه می گوید: خار کردن علم به این است که معلّم آن را به خانه شاگرد حمل کند.

اما اگر ضرورتی اقتضاء کند که این کار انجام شود و مصلحت دینی در کار باشد که ارجحیت بر مفسده آن دارد، انجام آن اشکالی ندارد.

آداب نفسانی سوم: این است که معلّم عامل به علمش باشد افزون بر آنچه در آداب مشترک بیان شد.

خداوند متعال می فرماید: «أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ...»

چگونه شما مردم را به نیکوکاری دستور میدهید و خود را فراموش م یکنید.

امام صادق علیه السلام در مورد قول خدای متعال (إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ) اینگونه می فرماید:

مَنْ صَدَّقَ فِعْلُهُ قَوْلَهُ وَ مَنْ لَمْ يَصْدَقْ فِعْلُهُ قَوْلُهُ فَلَيْسَ بِعَالِمٍ.

منظور آیه، عالمانی است که به علم خود عمل می کنند و کسی که عملش علمش را تصدیق نکند عالم

نیست.